

Dirk Nielandt

**OP
SLOT**

Het huis

Het is zomer.

Kiran en Flo kijken uit naar een weekje zee en strand.

Mam en pap hebben een huis gehuurd.

Het ligt in de duinen,

een eindje fietsen van het dorp.

Er zijn geen andere huizen in de buurt.

‘Jullie kunnen doen waar je zin in hebt,

zonder aan buren te moeten denken.

Lawaai maken, rondrennen, gillen in de tuin.

Het kan allemaal,’ zegt pap.

‘Jullie hebben ook elk een eigen kamer,’ zegt mam.
‘Ben ik lekker een week van het gesnurk van Flo
verlost,’ zegt Kiran.
‘En ik van jouw scheten!
Dat wordt een toffe week,’ zegt Flo.
Ze lachen.

De eerste ochtend is Kiran al vroeg wakker.
Hij springt uit bed en holt de trap af.
Iedereen slaapt nog.
Saai.
Hij trekt de koelkast open,
maar die is nog leeg.
Natuurlijk.
Ze kwamen gisteren pas in de avond aan.
Het was al donker.
De winkels waren al lang dicht.
Mam en pap moeten nog boodschappen doen.
Stom, want hij heeft ontzettend veel honger.
Hij lust wel een broodje of pannenkoek.

Kiran vult een glas water
en slokt het naar binnen.
Hij kijkt op de klok in de keuken.
Het is al kwart over negen.
Zijn ouders mogen weleens wakker worden
en ontbijt gaan halen ...

Kiran zet de tv aan.

‘Kan het wat stiller?!’ roept Flo boos vanuit haar kamer.

Kiran grijnst.

Hij zet het geluid van de tv wat harder.

Flo komt boos de trap af gestormd.

‘Doe normaal!’ roept ze.

‘Waarom moet het zo hard?’

‘De koelkast is leeg,’ antwoordt Kiran.

‘Daarom wil ik mam en pap wakker maken.’

‘Dan kun je ze toch gewoon roepen?’

Flo heeft natuurlijk gelijk.

Kiran gaat naar boven.

Hij klopt op de deur van de kamer.

‘Pap?’ vraagt hij zachtjes.

Er volgt geen antwoord.

‘Mam?’ vraagt hij nu wat luider.

Nog altijd geen antwoord.

‘Ik kom naar binnen,’ zegt hij

en hij opent de deur.

Het bed van zijn ouders is leeg.

‘Waarschijnlijk zijn ze naar de winkel in het dorp,’ zegt Flo.

‘Ik heb anders niemand horen vertrekken,’ zegt

Kiran.

Flo haalt haar schouders op.
'Ze zullen stil geweest zijn
om ons niet wakker te maken.
Kom!
Zullen we naar buiten gaan
en de tuin verkennen?'
'Ja, leuk,' zegt Kiran
en hij volgt Flo naar de keuken.
Daar is de achterdeur.
'Verdraaid!
De achterdeur is op slot,' zegt Flo.
'Er zal vast wel ergens een sleutel liggen.
In een laatje of zo,' zegt Kiran.
Ze zoeken in alle laatjes en kastjes,
maar vinden nergens een sleutel.
'Dan nemen we toch gewoon de voordeur.'
Kiran trekt aan de klink van de voordeur,
maar die gaat ook niet open.
Hij trekt en trekt.
De deur zit potdicht.
'Wat gek!' roept Kiran.
'Mam en pap zouden ons toch nooit opsluiten.'
'Het moet een vergissing zijn,' zegt Flo.

Potdicht

‘Oké, dan klimmen we uit het raam naar buiten,’
zegt Kiran.

Het huis heeft veel grote ramen.

‘Maar ...?’

Kiran en Flo kijken elkaar verbaasd aan.

Ze zien nergens een hendel aan de ramen.

De ramen kunnen niet open.

‘Boven misschien?’

Ze rennen de trap op en kijken in alle kamers.

Maar nee hoor, nergens een raam dat open kan.

‘Wat een raar huis!’ zegt Flo.

‘We zitten hier vast tot mam en pap thuis zijn.’

Kiran knikt.

‘Echt heel stom.

Het is prachtig weer buiten.

De zon schijnt volop en het is lekker warm.

Ik wil naar het strand en in zee zwemmen.

Er zijn grote golven.

Ik wil surfen.’

‘Ze zullen vast niet lang wegblijven,’ zegt Flo.

‘Ik hoop het.

Ik heb ontzettend veel honger,’ zegt Kiran.

‘Klagen gaat niet helpen.

Ik bel ze wel even om te vragen waar ze blijven,’

zegt Flo.

‘Vraag dan ook meteen waar de sleutels liggen.’

Flo pakt haar mobiel.

‘O nee!’

‘Wat?’ vraagt Kiran.

‘Er is geen bereik.’

‘Ergens in het huis zal toch wel bereik zijn?’

Kiran en Flo lopen door het hele huis.

Ze gaan trap op, trap af,

kamer in, kamer uit.

Maar zelfs op zolder is geen bereik.

‘Niemand thuis en wij zitten vast,’ klaagt Kiran.

‘Tof begin van de week.’

‘We kunnen er niets aan doen,’ zegt Flo.

‘Laten we er het beste van maken.

Zin in een wedstrijdje pingpong?

In de kelder staat een tafel om pingpong te spelen.’

‘Ja, leuk!’ roept Kiran.

Ze rennen naar de kelder.

‘Ik ga winnen, ik weet het zeker,’ zegt Kiran stoer.

‘Dat zullen we nog weleens zien,’ zegt Flo.

Ze knipt het licht aan.

Opeens klinkt er luide muziek in de kelder.

Brullende en gierende muziek met harde drums

en bonkende bassen.

Flo en Kiran houden hun handen tegen hun oren.

Het davert door de hele kelder.

‘WAT GEBEURT ER?’ roept Flo geschrokken.

Ze probeert boven de muziek uit te komen,

maar dat lukt niet.

Kiran knipt het licht uit.

De muziek stopt meteen.

De twee kinderen halen opgelucht adem.

Kiran knipt het licht aan

en de muziek begint weer.

‘KROOOOHAAAAUW!’

Hij knipt snel het licht weer uit.

‘Wat gebeurt hier allemaal?’ vraagt Flo zich af.

'De verhuurder van dit huis houdt in elk geval van stoere muziek,' zegt Kiran.

Flo fronst.

'Er is iets vreemds met dit huis,' zegt ze.

OP SLOT

Kiran en Flo gaan met hun ouders een weekje naar een huis aan zee. Het huis ligt in de duinen, ver weg van andere huizen. Als ze op een ochtend wakker worden, zijn hun ouders er niet. Ook zitten de deuren op slot, gaan de ramen niet open en heeft hun mobiel geen bereik. Waar zijn hun ouders? Waarom zitten ze vast in dit huis? En hoe kunnen ze ontsnappen?

Geschreven door Dirk Nielandt

zoeklicht
spanning

AVI M4

zwijsen